

over, hvad der nu er indkvarteret: 10 Fodfolks-Liniebatailloner, 5 Fodfolks-Reservebatailloner, endvidere 1 Divisionsstab, 3 Fodfolks-Linieregimenters Stabe, 1 Feltartilleriregiments Stab og 2 Feltartilleriafdelinger. — I Forslaget nævnes ikke, hvilke Byer der skal have Garnison i Fremtiden, det bliver Forsvarsministeriet, der kommer til at forhandle med de forskellige Byer, hvorom der kan være Tale, men Forslaget stiller i Udsigt, at ikke blot Købstæder her paa Sjælland kunne faa Garnison, men ogsaa saadanne Landkommuner, som maatte være villige til at underkaste sig de Regler, der gælde i Henhold til den nuværende Indkvarteringslovgivning. — De Udgifter, Statskassen i det Ojemed vil faa, anslaaes til indtil 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og efter de Overslag, der ere gjorte, er det min Overbevisning, at denne Sum vil strække til. Men paa Grund af de vanskelige finansielle Forhold, hvori vi befinde os, gaar Forslaget ud paa, at dette Beløb fordeles paa et Tidsrum af 3 Aar, og i Løbet af de 3 Aar skulde saa den hele Garnisonsordning i Henhold til dette Forslag være fuldbyrdet. — For det Tilfælde, at det skulde blive nødvendigt at skride til en Ekspropriation, gaar Forslagets § 2 ud paa, at de nødvendige Grundejendomme kunne eksproprieres ved en Ekspropriations- og Taksationskommission, bestaaende af 5 Medlemmer, af hvilke hvert af Rigsdagens Ting vælger et, Regeringen et og den paagældende Kommune to. Regeringen beskikker et af Medlemmerne til Formand. Ekspropriationen foretages saa vidt muligt efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg. Denne Bestemmelse i Lovforslaget er enslydende med en Bestemmelse, der er indført i den gældende Lov om Erhvervelse af Jord til Øvelsesleje. En saadan Kommission er nemlig nedsat i Henhold til den nævnte Lov.

I den aarlige Udgift vil der ske nogle Forhøjelser ud over det, der nu finder Sted, og Lovforslagets Bemærkninger udvise, hvilke forøgede Byrder der vil komme til at hvile paa Kommunerne og paa Ministerierne, baade Indenrigsministeriet og Krigsministeriet. For Indenrigsministeriets Vedkommende ville de aarlige Udgifter andrage 266,958 Kr. og for Krigsministeriets Vedkommende 55,708 Kr., i alt for Statkassens Vedkommende 322,666 Kr.

Da der nu allerede er hengaaet ca. 1 $\frac{1}{2}$ Aar med Forhandlingerne mellem

Garnisonskommissionen og Kommunerne, uden at det er kommet til noget endeligt Resultat, maa jeg som Forsvarsminister anse det for i høj Grad ønskeligt, at man nu saa hurtig som muligt kommer til en Ordning af denne Sag. Jeg kunde ønske, at Ordningen kunde tilvejebringes noget hurtigere, end Forslaget gaar ud paa, men, som sagt, paa Grund af de meget vanskelige finansielle Forhold har Regeringen ment, at det kunde forsvares, at man udstrækker den endelige Ordning over et Tidsrum af 3 Aar, saaledes at der i alt anvendes et Beløb af indtil 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — Jeg anbefaler Forslaget til villig Modtagelse i det høje Ting, og det vil glæde mig, hvis dette Forslag maatte nyde hurtig Fremme.

Tvede: I Hærloven af 1909 er der ikke foreskrevet noget om Ordningen af Garnisonsforholdene her paa Sjælland, Sagen er overladt til Administrationen. Der fandtes kun i Bemærkningerne til Lovforslaget noget om, hvorledes Garnisoneringen var tænkt ordnet, og her i dette høje Ting har der egentlig ikke fundet nogen Forhandling Sted om det Spørgsmaal ud over, at der under Forhandlingen, paa given Foranledning, af den daværende Forsvarsminister blev udtalt, at han vilde søge Garnisonsforholdene ordnede i Henhold til det i Lovforslagets Bemærkninger derom anførte. Det var først i Februar Maaned i Aar, at Garnisonsforholdene kom nærmere paa Omtale her i dette høje Ting. Der blev fremsat et Lovforslag om en Grundværdistigningsafgift i de Garnisonsbyer her paa Sjælland, som der var ført Forhandlinger med. Det Forslag, der da fremkom, bevirkede, at de forskellige Byer rejste Indsigelse ud fra, at den Overenskomst, som de havde sluttet med den af Krigsministeriet nedsatte Kommission, var sluttet under den Forudsætning, at der ikke skulde paaføres Kommunerne mere Risiko og andre Udgifter end dem, der svarede til, hvad de i Almindelighed vilde være komne til at yde efter de gældende Indkvarteringsforordninger, og de henvendte sig i den Anledning til Rigsdagen og Ministeriet. Den højtærede Forsvarsminister mente imidlertid ikke, at der var sket noget Brud paa disse almindelige Forudsætninger, men gik dog med til at ophæve de indgaaede Overenskomster med de 6 Byer; det var Hillerød, Holbæk, Roskilde, Ringsted, Næstved og Vordingborg. Derefter blev Sagen paa ny bragt frem i